

Τραγούδια Περιβολιώτικα

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Μετά το ταξίδι του στη Νάξο και τη νηιοκομία με τις ρίζες του πατέρα του, ο Στέλιος πρότεινε στους γονείς του να πάνε στο χωριό της μητέρας, το Περιβόλι Γρεβενών, για να περνώ τον χρόνο του τόπος

καταγωγής του Ρήγα Φεραίου. Οι

γονείς του, και ειδικότερα η μητέρα του, ενθουσιάστηκαν με την ιδέα και του είπαν πώς θα μπορούσαν να πάνε στο ορεινό αυτό χωριό στις 26 Ιουλίου, ανήμερα της γιορτής της αγίας Παρασκευής. Του εξήγησαν πώς εκείνες τις 3 μέρες (26, 27 και 28 Ιουλίου) γίνεται μεγάλο πανηγύρι στο χωριό και αποτελεί ένα πολύ μεγάλο ανταμώματος των Βλάχων, αλλά δεν του είπαν έκπληξη.

Και να λοιπόν, που ο Στέλιος βρισκόταν στο

Περιβόλι, μέσα στην κεντρική εκκλησία του χωριού, παρακολουθώντας τη θεία Λειτουργία, που εκείνη τη μέρα ήταν αφιερωμένη στη μνήμη της αγίας Παρασκευής. Ο ιερός ναός του αγίου Γεωργίου μέσα στον οποίο βρισκόταν είχε χτιστεί γύρω στο 1760 και αυτή η ακριβώς η αισθητή παλαιότητα του χώρου σε συνδυασμό με την κατάνυξη των πιστών, γέμιζε το αγόρι με μεγάλο θαυμασμό και σεβασμό ως προς την ιερότητα του μυστηρίου. Τις σκέψεις του διέκοψαν οι φωνές των πιστών που έψαλλαν μαζί με τον ιερέα και τον ψάλτη το μεγαλυνάριο και το απολυτίκιο της αγίας Παρασκευής.

%agiaparaskeyi_%

Όταν η θεία Λειτουργία τελείωσε και βγήκαν όλοι έξω, για λίγα δευτερόλεπτα έγινε ησυχία. Τότε μια παραδοσιακή μελωδία ακούστηκε δυνατά και τρεις οργανοπαίχτες άρχισαν να περπατάνε προς το πιο ψηλό μέρος του χωριού το οποίο ονομάζεται Πηλιό. Εκεί πει η μητέρα.

Ο πρώτος οργανοπαίχτης παίζει **vtaïré**, ένα κρουστό

όργανο που μοιάζει με κυκλικό ταψί και δίνει στους άλλους δύο τον ρυθμό. Ο δεύτερος παίζει ένα έγχορδο όργανο, το **λαούτο**, και ο τρίτος, αυτός που τώρα είναι στη μέση και φυσάει αυτό το μαύρο όργανο που μοιάζει με μεγάλη φλογέρα και έχει πάνω αυτά :

τη δυνατή μελωδία.

αυτό όργανο λέγεται

περπατάνε για το Κίνικ, εξήγησε η μητέρα

Οι παππούδες του χωριού, που ακολουθούσαν τους 3 μουσικούς κάθε λίγο και λιγάκι σταματούσαν, για να τραγουδήσουν με πάθος τους στίχους αυτού του τραγουδιού. Ο Στέλιος δεν μπορούσε να καταλάβει τι έλεγαν αυτοί οι στίχοι, πάντως του θύμιζαν λίγο τα αρχαία ελληνικά. «Τραγουδάνε στα βλάχικα» είπε ο πατέρας διαβάζοντας την απορία στα μάτια του γιου του.

Φτάνοντας στην άκρη του χωριού, εκεί στο ψηλότερο σημείο του, ο Στέλιος κατάλαβε γιατί του είχαν πει οι γονείς του ότι σε αυτό το πανηγύρι γίνεται το μεγαλύτερο αντάμωμα των Βλάχων. Σε εκείνο το πλάτωμα λοιπόν, στο Κίνικ, άρχισε ο χορός. Κόσμος πολύς είχε μαζευτεί και διάφοροι χορευτικοί σύλλογοι οι οποίοι με τη συνοδεία του κλαρίνου χόρευαν τον «Τρανό χορό» όπως τον έλεγαν. Σιγά σιγά ο κύκλος έγινε τεράστιος και οι γυναίκες

σχημάτισαν έναν κύκλο τον οποίο ξεκινούσε ο

γρηραιότερος του χωριού και τον έκλεινε το πιο μικρό παιδάκι. Όλοι έσερναν το χορό αργά και με λεβεντιά.

Ο Στέλιος μπήκε κι αυτός στο χορό μαζί με τους γονείς του. Κοιτούσε τον διπλανό του και προσπαθούσε να συγχρονίσει τα βήματά του με των υπολοίπων και μετά από λίγο τα κατάφερε. Ξαφνικά σταμάτησε η μουσική. Κάποιος άρπαξε το μικρόφωνο και άρχισε να τραγουδάει:

Μωρέ άιντε σε περιβόλι μπαίνω μέσα σε λεμονιές, άιντε μέσα σε λεμονιές

Μωρέ άιντε και σάστισε ο νους μου από τις μυρωδιές, άιντε από τις μυρωδιές

Μωρέ άιντε πάω στην κρύα βρύση να πιω κρύο νερό, άιντε να πιω κρύο νερό.

Στο άκουσμα αυτών των στίχων όλο

το χωριό άρχισε να τραγουδάει συνεχίζοντας να χορεύει. Ο Στέλιος κοίταξε τη μαμά του που δακρυσμένη τραγουδούσε κι αυτή. «Κοίτα πόσο μπορεί να σε συγκινήσει ένα τραγούδι», σκέφτηκε το αγόρι και συνέχισε να χορεύει τόσο απορροφημένο από τη μαγεία του όλου τελετουργικού που δεν πρόσεξε ότι μέσα σε λίγα λεπτά και λόγω του τραγουδιού, το μέγεθος του κύκλου είχε διπλασιαστεί.

Δες εδώ ένα μικρό απόσπασμα από έναν ανάλογο γιορτασμό στο Περιβόλι Γρεβενών

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=c2TdqPWFQ-I?rel=0>]